

Tadeusz Furgalski ps. Wyrwa

Urodził się 3 lipca 1890 r. w Rzeszowie. Syn Antoniego, notariusza, oraz Heleny z Grychowkich. Brat Teodora Wiktora.

Ukończył szkołę powszechną w Leżajsku, po czym uczęszczał do I Gimnazjum Klasycznego w Rzeszowie. Razem z A. Fleszarem i S. Żytkiewiczem założył pismo uczniowskie *Przegląd Filozoficzno–przyrodniczy*. Był odkrywcą nieznaney nauce rośliny, dzięki czemu został korespondentem warszawskiego *Wszechświata*. Po uzyskaniu matury (1909) podjął studia geologiczne na Wydz. Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wstąpił wówczas do ZWC. W latach 1911–1912 odbył obowiązkową służbę wojskową w charakterze jednorocznego ochotnika w 32 pp Obrony Krajowej. Następnie objął asystenturę zakładu geologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Równolegle działał w Zw. Strzeleckiego. Był dowódcą komp. robotniczej, komendantem szkoły żołnierskiej i podoficerskiej oraz przewodniczącym oficerskiej komisji egzaminacyjnej. W sierpniu 1913 r., podczas letniej szkoły w Stróży, dowodził plut. Zdał egzamin oficerski, otrzymując odznakę tzw. „parasol”. Podczas ćwiczeń strzeleckich m.in. stał na czele baonu. W Leżajsku zakładał muzeum wojskowe. 30 lipca 1914 r. został zmobilizowany do armii austro-węgierskiej i mianowany ppor. rez. piech.

Wyreklamowany do oddziałów strzeleckich, 8 sierpnia objął dowództwo IV baonu w oddziale J. Piłsudskiego i 1 pp LP. 9 października mianowany kpt. piech. Baonem dowodził do 13 grudnia, kiedy wobec choroby przekazał dowództwo por. Franciszkowi Pększycowi. Do 26 stycznia 1915 r. był dowódcą baonu uzupełniającego I Brygady w Nowym Targu. Następnie przydzielony do sztabu I Brygady, tymczasowo (do 26 lutego) komendant strzelnicy w Kętach, po czym ponownie bez przydziału w sztabie. Od 27 marca 1915 r. stał na czele I baonu 1 pp LP i równocześnie był zastępcą dowódcy pułku. Od 1 maja zastępca dowódcy 7 pp LP. 29 maja skierowany na tyły, został dowódcą baonu uzupełniającego nr 1, zaś 15 lipca objął dowództwo baonu uzupełniającego nr 3. Po powrocie na front 20 sierpnia 1915 r. został dowódcą II baonu 5 pp LP. W sposób szczególny wyróżnił się podczas wypadu na pozycje rosyjskie w dniu 21 października:

na czele dwóch swoich kompanii dokonał śmiałego wypadu na pozycje rosyjskie, zabierając całą kompanię nieprzyjacielską do niewoli, rozbijając go w czasie luzowania odcinka, przyczyniając się w wybitny sposób do utrzymania ciężkiego [?] wobec gwałtownych i ustawicznych ataków nieprzyjaciela usiłującego za wszelką cenę przerwać nasz front.

25 października w uznaniu męstwa awansowany na mjr. piech. Należał do grona najbardziej popularnych i lubianych oficerów I Brygady. Jak pisał o nim dowódca pułku Leon Berbecki: *we wszystkich stoczonych przez siebie bojach świecił przykładem, brawurą swoją i męstwem porywając żołnierzy. Oficer ten, o pierwszorzędnej bojowej wartości, słynny w całej I Brygadzie Legionów – zapalony ideowiec, walczył do ostatniego tchu.*

Poległ w nocy z 6 na 7 lipca 1916 r. podczas starcia z patrolem wroga w lasach między miejscowością a stacją kolejową Maniewicze w pobliżu wzgórza 197.

Pośmiertnie odznaczony orderem *Virtuti Militari* 5 kl. i Krzyżem Niepodległości oraz awansowany do stopnia ppłk. piech.

Rodziny nie założył.